

Lähettiläjä / Avsändare

SUOMEN RIISTAKESKUS

Sompiontie 1

00730 HELSINKI

029 431 2001

PÄÄTÖS

Pvm

Nro

13.07.2022

2022-1-000-26511-2

Vastaanottaja / Mottagare

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ML 41 A §:N MUKAINEN KANNANHOIDOLLINEN POIKKEUSLUPA

Hakija XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

HAKEMUS

Hakija on hakenut poikkeuslupaa seuraavasti:

Eläinlaji ja lupamäärä:

karhu

2 kpl

Eläinlaji ja haettu lupa-aika:

karhu

20.8.2022 - 31.10.2022

Hakemusalue:

Pinta-ala

144421 ha

- 4JL59XJAV2.pdf

Hakemuksen perustelut

Hakemuksen kohteena olevan riistaeläinlajin kanta tai kannan tila haetulla lupa-alueella:

- Haettava, karhun kannanhoidollinen lupa-alue sijaitsee, Toholammin, Kalajoen (Himanka) Kokkolan (Lohtaja) Kannuksen kuntien alueella.

Haettava lupa-alue kuuluu sijainniltaan Länsisuomen nk. kehittyvään karhukannan hoitoalueeseen.

Haettavan lupa-alueen karhukantaa on hoidettu metsästyksen keinoin jo vuosia, niin että karhukannan tuotto on pysynyt lisääntyvänä.

Alueella on havaittu kaiken ikäisiä karhuja joiden määrä on lisääntyvä metsästyksestä huolimatta.

Metsästyksen tarkoituksena on pitää yllä karhujen imisarkuutta, sekä rajoittaa karhukanna kasvua metsästyksen keinoin ja samalla lisätä karhukannan sääntelyn yhteiskunnallista hyväksyttävyyttä.

Karhun kannanhoidolliseen metsästykseen osallistuu lupa-alueen kunnista noin 220 metsästäjää. Metsästäjät ovat asiantuntevasti seuranneet karhukannan kokoa ja ikärakennetta sekä tehneet vastuullisia päätöksiä karhukannan kasvua rajoittavista metsätystavoitteista.

Karhunmetsästyksen sosiaaliset ja taloudelliset merkitykset ovat alueella huomattavat. Metsätystapojen ja kulttuurin osaamisen siirtäminen yli sukupolvien on katsottu olevan tärkeä osa lupa-alueen ihmisten luontosuhdetta.

Ainoastaan metsästyksen keinoin karhukantaa voidaan hallita, koska

luontainen poistuma ei siihen riitä.

Karhukannan hoitoon myönnetty kaatoluvat alueella lisäävät alueen ihmisten kestävä luonnonvarojen hallinnan tunetta.

Toimenpiteet, jotka luvan sijasta voitaisiin toteuttaa:

- Ei toimenpiteitä

PÄÄTÖS

Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää poikkeusluvan seuraavasti:

Karhu 1 kpl 20.8.2022 - 31.10.2022

Poikkeusedellytys

Metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaisesti tarkoin valvotuissa oloissa valikoiden ja rajoitetusti tiettyjen yksilöiden pyydystämiseksi tai tappamiseksi.

Luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdan e alakohdan perusteella päämääränä: hakemusalueen vahva karhukanta huomioiden päämääränä on kestävä käytön periaatteen mukaisesti tapahtuva adaptiivinen karhukannan hallinta suomalainen karhunmetsästyskulttuuri säilyttäen ja saalis haltuun ottaen.

Poikkeuslupa-alue: Hakemuksen karttaliitteeseen rajattu alue (liite 1 pyyntialuekartta).

Pyynnissä on sallittu käyttää metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä sallittuja pyyntivälineitä ja menetelmiä.

Ehdot

Tämän poikkeusluvan nojalla voidaan pyytää hakemuksen karttaliitteeseen rajatulla alueella edellyttäen, että luvan käyttäjällä on alueella siihen muutoin metsästyslain säännösten edellyttämä oikeus.

Poikkeuslupa ei koske vuotta nuorempaa karhun pentua eikä karhunaarasta, jota tällainen pentu seuraa.

Metsään haavoittuneena jääneestä karhusta on tehtävä viipymättä ilmoitus poliisille ja Suomen riistakeskuksen Pohjanmaan aluetoimistolle.

Poikkeusluvan käyttäjän tulee ottaa huomioon, että oikeudesta metsästää luonnonsuojelulain mukaisilla suojelualueilla on lisäksi voimassa, mitä siitä erikseen säädetään tai määrätään.

Poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle, poliisille ja Metsähallituksen erätarkastajalle poikkeusluvan nojalla tapahtuneen pyynnin tuloksesta:

- 1) ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi, taikka
- 2) jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, ensimmäisenä arkipäivänä poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä.

Ilmoitus on tehtävä Suomen riistakeskukselle ensisijaisesti oma.riista.fi - palvelussa tai, jos sen käyttäminen ei ole mahdollista, niin vaihtoehtoisesti sähköpostilla Suomen riistakeskuksen Pohjanmaan aluetoimistolle osoitteeseen pohjanmaa@riista.fi. Ilmoitus poliisille toimitetaan sähköpostilla osoitteeseen kirjaamo.pohjanmaa@poliisi.fi sekä Metsähallituksen erätarkastajalle sähköpostilla osoitteeseen markus.aho@metsa.fi.

Ilmoituksessa on mainittava tämän poikkeusluvan numero,

saalisyksilö/pyydystettyjen eläinten määrä, sen sukupuoli, pyyntiajankohta ja pyyntipaikan koordinaatit. Lisäksi on ilmoitettava metsästäjän nimi ja metsästäjännumero.

Poikkeusluvan saajan on nimettävä metsästyslain 30 §:n perusteella metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästysasetuksen 23 §:n 2 momentin mukaan karhun, suden, ahman ja ilveksen metsästyksen johtajan tulee 1. suunnitella käytännön metsästystapahtumat, 2. antaa metsästykseseen osallistuville tarvittavat määräykset metsästyksestä ja siinä noudatettavista turvallisuustoimenpiteistä sekä 3. huolehtia, että poikkeusluvan ehtoja ja metsästystä koskevia säännöksiä noudatetaan.

Metsästysasetuksen 23 §:n 4 momentin mukaan seuruemetsästyksessä on joko metsästyksen johtajan tai varajohtajan oltava läsnä. Metsästyksen johtajan tai varajohtajan ei kuitenkaan ole oltava läsnä, jos metsästys tapahtuu vahtimalla. Seuruemetsästyksellä tarkoitetaan metsästystapahtumaa, jossa on läsnä useampi kuin yksi metsästäjä.

Pyynnissä on muutoin noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä määrätään.

Päätöksen perustelut

Keskeiset sovelletut säännökset

Karhu on aina rauhoitettu metsästyslain (615/1993) 37 §:n 3 momentin perusteella. Rauhoituksesta voidaan poiketa Suomen riistakeskuksen luvalla metsästyslain 41 §:n 1 momentin nojalla 41 a §:ssä säädetyin edellytyksin, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä lajin luontaisella levinneisyysalueella

- 1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi,
- 2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi,
- 3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle tai
- 4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaan karhua koskeva poikkeuslupa voidaan myöntää myös tarkoin valvotuissa oloissa valikoiden ja rajoitetusti tiettyjen yksilöiden pyydystämiseksi tai tappamiseksi.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:ssä säädetään poikkeusluvan hakemisesta, 3 §:ssä poikkeusluvan myöntämisen ajankohdista, 4 §:ssä riistaeläintä koskevan poikkeusluvan myöntämisestä ja lupamääräyksistä, 5 §:ssä poikkeusluvan voimassaoloajasta sekä 7 §:ssä poikkeuslupaan liittyvästä saaliin ilmoittamisvelvollisuudesta.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettu poikkeuslupa voidaan myöntää karhun, lukuun ottamatta vuotta nuorempaa pentua sekä naarasta, jota tällainen pentu seuraa, pyydystämiseksi tai tappamiseksi elokuun 20 päivästä lokakuun 31 päivään.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 1 momentin mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetyt poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät. Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 3 momentin mukaan metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaisia poikkeuslupia tulee myöntää vain lajin vahvalla esiintymisalueella tapahtuvaan metsästykseseen.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n 2 momentin mukaan poikkeuslupa on voimassa määräajan, jonka on vastattava poikkeusluvan tarkoitusta.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n mukaan poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle ja poliisille metsästyslain 41 §:ssä tarkoitetun poikkeusluvan nojalla tapahtuneen riistaeläimen pyynnin tuloksesta. Ilmoitus on tehtävä ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi taikka, jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä. Ilmoituksessa on mainittava pyydystettyjen eläinten määrä ja pyyntipaikan koordinaatit. Nisäkkäiden osalta on ilmoitettava myös pyyntiajankohta ja sukupuoli. Lisäksi metsästyslain 38 b §:n mukaan on ilmoitettava metsästäjän nimi ja metsästäjännumero.

Metsästyslain 41 §:n 5 momentin mukaan poikkeuslupien nojalla pyydetävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Asianomaisesta rajoittamisesta säädetään tarkemmin poikkeusluvalla ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta karhun metsästyksestä metsästysvuonna 2022–2023 annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (520/2022). Asetus on voimassa 1.7.2022–31.7.2023.

Maa- ja metsätalousministeriö on linjannut karhukannan hoitoa Suomen karhukannan hoitosuunnitelmassa. Karhukannan päivitetty hoitosuunnitelma on vahvistettu 7.7.2022.

Sallitun pyynnin tarkoitus

Euroopan unionin tuomioistuimen Suomen suden metsästystä koskevassa ennakkoratkaisussa C-674/17 edellytetään, että jäsenvaltion on osoitettava tavoite/päämäärä, miksi poikkeus suden suojelusta sallitaan luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdan e alakohdan (Suomessa metsästyslain 41 a §:n 3 momentin) nojalla ja lisäksi se on pystyttävä perustelemaan. Edelleen korkein hallinto-oikeus toteaa vuosikirjapäätöksessään, joka koski ilvestä (H1072/2022, annettu 12.4.2022), että: ”Asetuksen tai kansallisen hoitosuunnitelman yleisten tavoitteiden toteuttaminen ei ole yksinään riittävä peruste poikkeusluvan myöntämiselle, ellei poikkeusluvasta ilmene selvästi ja täsmällisesti se luontodirektiivin mukainen hyväksyttävä päämäärä, johon kannanhoidollisella metsästyksellä kyseisellä alueella pyritään, sekä se, miten metsästyksellä saavutettaisiin tämä päämäärä.”.

Suomen riistakeskus toteaa, että edellä tarkoitettu päämäärä karhun suojelusta poikkeamiselle on: Hakemusalueen vahva karhukanta huomioiden päämääränä on kestävä käytön periaatteen mukaisesti tapahtuva adaptiivinen karhukannan hallinta suomalainen karhunmetsästyskulttuuri säilyttäen ja saalis haltuun ottaen.

Suomen riistakeskus perustelee päämäärää seuraavasti:

1. Hakemusalueen karhukannan hallinta kestävän käytön periaatteiden mukaisesti

Karhukannassa tapahtuneiden muutosten ja tunnetun verotuksen perusteella voidaan laatia malli kestävästä verotuksesta. Luonnonvarakeskuksen viimeisimmän kanta-arvion mukaan hakemusalueella arvioitiin elelevän 4 erillisiksi tulkittua pentuetta. Erillisten pentueiden määrästä on mahdollista johtaa alueen karhujen yksilömäärä, koska Luonnonvarakeskuksen tutkimusten mukaan Suomen karhukannassa pentueita on noin kymmenen prosenttia. Alueen karhukanta on edellä mainitusta seuraten noin 40 yksilöä. Tällä päätöksellä sallitaan 1 karhun metsästäminen, joka vastaa noin 2,5 %:n verotustasoa. Luonnonvarakeskus on mallintanut kestävän verotuksen enimmäismäärän koko poronhoitoalueen ulkopuoliseen Suomeen, joka on 14 prosenttia (Heikkinen ym. 2022). Hakemusalueella karhukannan suunta on kasvava, tarkastellen pentuemäärän kehitystä vuosien 2021 ja 2020 välillä.

2. Adaptiivinen karhukannan hallinta

Edellä olevaan hakemusalueen verotustasotarkasteluun on lisäksi huomioitava, että Suomessa on ollut jo pitkään adaptiivinen karhukannan kannanhallinnan säätelyjärjestelmä. Kannanhallinnalla tarkoitetaan karhukannan kokoon, kannan kasvuun ja alueellisiin tiheyksiin vaikuttamista suunnitelmallisella ns. adaptiivisella eli kannanvaihteluihin sopeutuvalla metsästyksellä. Tämä toteutuu vuosittaisen maa- ja metsätalousministeriön asetuksen mitoituksella koko valtakunnan tasolta aina hakemusalueen tasolle asti. Käytännössä esimerkiksi tämän päätöksen hakemusalueella on metsästetty karhua hyvin pitkään, joinain vuosina voimakkaammin, joinain vuosina alhaisemmalla verotustasolla riippuen karhukannan tilasta alueella. Metsästys on siis tapahtunut kestävän käytön periaatteella adaptiivisesti verotustasoa säätelemällä lajin suotuisa suojelun taso säilyttäen.

3. Suomalainen karhunmetsästyskulttuuri säilyttäen ja saalis haltuun ottaen

Metsästyslain 41 a §:n 2 momentin mukaan ns. vahinkoperusteisen poikkeusluvan nojalla saaliiksi saatu suurpeto kuuluu valtiolle. Tästä johtuen ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua suomalaisen karhunmetsästyskulttuurin säilyttämiseksi ja saaliin haltuun ottamiseksi kuin metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukainen adaptiivinen karhukannan kannanhallinta. Lisäksi metsästyslain 41 a §:n 1 momentin mukaisiin poikkeuslupiin liittyvästä lainsäädännöstä ja hallintotuomioistuinten ratkaisuksista johtuen metsästyslain 41 a §:n 1 momentin nojalla tapahtuva eläimen tappaminen on käytännössä yksittäisen vahinkoeläimen poistamista, jolla ei ole mitään tekemistä varsinaisen suomalaisen karhunmetsästyskulttuurin kanssa. Suomalaiseen metsästyskulttuuriin kuuluu myös olennaisella tavalla saaliin haltuun ottaminen ja sen hyödyntäminen eli kyseessä on samalla asiallinen hyötykäyttö (vrt. lintudirektiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohta).

4. Muuta huomioitavaa

Lisäksi asiassa on otettava huomioon se, että eurooppalaisten

suurpetotutkijoiden yhteisö LCIE (the Large Carnivore Initiative for Europe) tukee suurpetokantojen kannanhoitoa tai kantojen hallintaa suunnitelmallisella metsästyksellä. LCIE on eurooppalaisten suurpetotutkijoiden asiantuntijayhteisö, jonka aseman on myös IUCN (Kansainvälinen luonnonsuojeluliitto) vahvistanut (Specialist Group on the Species Survival Commission). Myös EU:n komissio on hyödyntänyt LCIE:n asiantuntemusta suurpetokantojen suojelussa ja hoidossa. EU:n komissio tilasikin LCIE:ltä vuonna 2008 julkistetun raportin suurpetokantojen populaatiotason kannanhoidosta (Guidelines for Population Level Management Plans for Large Carnivores; Contract nr. 070501/2005/424162/MAR/B2, 1.7.2008). Raportti laadittiin yhteistyössä komission, luontodirektiivin silloisen hallintokomitean (Habitats Committee) ja sen tieteellisen työryhmän kanssa. Komission ympäristöpääosasto suositti raporttia jäsenmaille osoitetulla kirjeellä (ENV.B.2 D/14591, 1.7.2008). Komissio katsoi kirjeessään raportin edustavan parhaita käytäntöjä (Best practices) suurpetokantojen suojelussa ja hoidossa. Raportissa todetaan muun muassa seuraavaa: From a conservation point of view there is no principle reason why large carnivore populations cannot tolerate some levels of lethal control or be managed under the same type of harvest system as wild ungulates or game birds, provided that the harvest is well managed. Proper management in this case requires effective monitoring of the population size, the setting of appropriate quotas and hunting seasons, and careful enforcement of these regulations.

Lisäksi LCIE:n suurpetoasiantuntijat päätyivät toteamaan raportissa tieteellisenä näkemyksenään, että metsästyksestä aiheutuvia potentiaalisia hyötyjä ovat:

- (1) Allow the continuation of long-standing traditions in the rural areas where large carnivores occur.
- (2) Increase the acceptance of large carnivore presence among hunters if they can regard them as rewarding game species or a source of income, rather than as competitors.
- (3) Increase the sense of empowerment among local people that have to live in the same areas as large carnivores.
- (4) Allow large carnivore populations to be maintained at densities where damage to livestock and predation on wild prey are kept at levels that can be tolerated. In addition, hunters may be able to assist in the lethal control of specific animals, for example those that become habitual livestock killers.
- (5) Help maintain shyness among large carnivore populations thus reducing potential conflicts.
- (6) Potentially provide an opportunity to sell trophy hunts, and thereby generate revenue in rural areas (thus giving an incentive to maintain healthy large carnivore populations).
- (7) In areas where large carnivore populations are recovering, it may increase long term acceptance if the rate of recovery is slowed down.
- (8) The LCIE strongly opposes poaching under any circumstances and realises it is a major threat to large carnivore population survival in many areas. However, the LCIE believes that allowing legal hunting of viable populations will help reduce poaching if the local people feel that they are involved in the management process.
- (9) Reaching a population level that allows initiating hunting may provide a benchmark for the success of a conservation / restoration plan – this should also demonstrate the flexibility of a conservation plan to the various interest groups.

Suomen riistakeskus katsoo, että edellä mainitut LCIE:n mainitsema hyödyt toimivat tieteellisenä lisänäyttönä ja perusteluina myös Suomessa sille päämäärälle, jota tavoitellaan sallimalla poikkeuslupa-aluekohtaisesti kestävän käytön periaatteen mukainen adaptiivinen karhukannan kannanhallinta.

Suomen riistakeskus katsoo, että asiassa on erityisen olennaista se, että adaptiivinen karhukannan kannanhallinta pohjautuu tieteellisesti vankalla pohjalla olevaan säännöllisesti tuotettuun kanta-arvioon, jonka perusteella voidaan asettaa maa- ja metsätalousministeriön asetuksella vuotuinen kestävän käytön periaatteen mukainen suurin sallittu saalismäärä, arvioida suurimman sallitun saalismäärän vaikutus kannan suojelutasoon ja huolehtia ajallisesti ja alueellisesti rajoitetulla adaptiivisella pyynnillä kannan säilymisestä suotuisalla suojelun tasolla. Lisäksi on tärkeää se, että kun poikkeuslupapäätökset tehdään vuosittain, voidaan tarvittaessa reagoida adaptiivisesti karhukannassa tapahtuviin muutoksiin. Olennaista onkin, että karhukannan kestävää verotusta ja poikkeuslupien alueellista painotusta voidaan muuttaa kannan kehityksen ja kohdealueiden olosuhteiden mukaan. Kanta-arvion lisäksi metsästyssaaliista on saatavissa tutkimuksen käyttöön tarkat yksilöitä koskevat biologiset tiedot (sukupuoli ja ikä) sekä paikkatiedot.

Tällä poikkeuslupapäätöksellä varmistetaan adaptiivinen karhukannan kannanhallinta yhdessä karhukannan hoitosuunnitelmassa esitettyjen muiden toimenpiteiden kanssa säätelemällä karhukannan kasvua ja tihentymistä poikkeuslupahakemuksessa tarkoitettulla alueella sekä samalla edistämällä karhukannan levittäytymistä, ehkäisemällä karhujen aiheuttamia haittoja ja ylläpitämällä karhujen ihmisarkuutta.

Edellä olevan perusteella Suomen riistakeskus katsoo, että tästä päätöksestä ilmenee yksiselitteisesti, perustellusti ja täsmällisesti se luontodirektiivin mukainen hyväksyttävä päämäärä, johon poikkeusluvalla kyseisellä hakemusalueella pyritään, sekä se, miten metsästyksellä saavutetaan tämä päämäärä.

Muu tyydyttävä ratkaisu

Ns. vahinkoperusteiset poikkeusluvut (metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta) voisivat olla vaihtoehto adaptiiviselle kannanhallinnalle. Vahinkoperusteisia poikkeuslupia ei voi kuitenkaan pitää ns. muuna tyydyttävänä ratkaisuna adaptiiviselle kannanhallinnalle. Vahinkoperusteisten poikkeuslupien kohteena ovat yksittäiset yksilöidyt vahinkoa tai turvallisuushkaa aiheuttavat karhuyksilöt, joiden poistamisen tulee tapahtua nopeasti ja tehokkaasti. Tämän vuoksi pyyntitoimenpiteissä saa yleensä käyttää poikkeusluvan sallimana muutoin kiellettyjä pyyntivälineitä ja -menetelmiä. Lisäksi pyyntiin saa osallistua vain rajattu määrä henkilöitä ja poikkeusluvan nojalla saatu karhuyksilö kuuluu valtiolle, jolloin pyyntiin osallistujat eivät saa saalista haltuunsa ja hyödynnettyä. Tällaisia poikkeusluvitettuja tapauksia on ollut vuosittain vain rajoitetusti. Tämän kaltainen yksittäisten karhuyksilöiden poistaminen ei toteuta runsaan tai runsastuvan karhukannan tilanteessa suomalaiseen karhunmetsästykskulttuuriin kuuluvaa adaptiivisen kannanhallinnan päämäärää. Runsastuva karhukanta voisi aiheuttaa myös vaarallisia ihmiskohtaamisia, joissa voi loukkaantua ja jopa kuolla ihmisiä. Tästä on varoittavana esimerkkinä mm. Romanian tilanne, jossa runsastuvan karhukannan hallintaa ei ole sallittu adaptiivisella kannanhallinnalla.

Suomen riistakeskus toteaa, että adaptiivinen karhukannan kannanhallinta on vaikuttanut välillisesti myös siihen, että karhujen aiheuttamat vahingot kotieläimille, mehiläistaloudelle ja maatalouden rehupaaleille ovat jääneet mitä ilmeisimmin vähäisemmiksi kuin tilanteessa, jossa karhukantaa ei olisi adaptiivisesti hallittu. Tämä siksi, että adaptiivisen kannanhallinnan kohteina on ollut potentiaalisia ja myös jo tiedossa olleita vahinkojen aiheuttajia. Kannanhallinnalla on voitu vaikuttaa myös karhukannan ihmisarkuuteen ja paikallisyhteisöjen vaikuttamismahdollisuuksiin sekä ylipäänsä siihen, että yleisellä tasolla karhuun suhtaudutaan lähtökohtaisesti hyväksyvästi, vaikka karhua kohtaan tunnetaan pelkoakin. Edellä olevan perusteella karhua kohtaan tunnetaan alueellista omistajuutta (esim. Pohja-Mykrä & Kurki 2014).

Suomen karhukanta on nykyisellään niin korkealla tasolla, ettei pelkästään vahinkoa tai turvallisuusuhkaa aiheuttavien yksittäisten yksilöiden poistamisella, joka perustuisi luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdan 2 ja 3 alakohtiin, voida varmistaa karhukannan adaptiivista kannanhallintaa. Maa- ja metsätalousministeriön linjauksen mukaan karhuja ei myöskään Suomessa siirretä paikasta toiseen. Näin ollen Suomen riistakeskus katsoo, että asetetun päämäärän saavuttamiseksi ei ole tämän päätöksen mukaisella poikkeuslupa-alueella olemassa myöskään muuta tyydyttävää ratkaisua.

Suotuisa suojelutaso

Poikkeusluvalla ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta karhun metsästyksestä metsästysvuonna 2022–2023 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 1 §:ssä säädetään metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettujen poikkeuslupien ja metsästyslain 41 a §:n 4 momentissa tarkoitettujen alueellisen kiintiön perusteella saaliiksi saatujen karhujen määrä saa olla enintään 346 yksilöä. Sanotun asetuksen 2 §:ssä tarkoitettujen alueellisen kiintiön perusteella saaliiksi saatujen karhuyksilöiden suurin sallittu määrä on itäisellä poronhoitoalueella 60 yksilöä ja läntisellä poronhoitoalueella 10 yksilöä.

Edellä tarkoitettu asetus annetaan vuosittain. Asetuksen perustana ovat kulloinkin Luonnonvarakeskuksen julkaisemat tuoreimmat karhua koskevat kantatiedot. Näin ollen asetuksen nojalla sallittavan pyynnin osalta on jo lähtökohtaisesti otettu huomioon se, että mahdollisesti myönnettävien poikkeuslupien nojalla tapahtuva pyynti ja saatu saalis asetettujen ylärajojen puitteissa ei vaaranna poikkeamisen kohteena olevan lajin suotuisaa suojelun tasoa lajin luontaisella levinneisyysalueella.

Luonnonvarakeskuksen viimeisimmän arvion mukaan (Karhukanta Suomessa 2021. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 32/2022) Suomessa oli vuotta vanhempia karhuja ennen metsästyskautta 2022–2023 yhteensä 1780–1940 yksilöä. Pentutuoton arvioitiin olevan 465 yksilöä vuonna 2022. Vuotta vanhempia karhuja arvioitiin olevan poronhoitoalueella 190–300, vakiintuneen kannan hoitoalueella 770–820, levittäytymisvyöhykkeellä 630–700 ja kehittyvän kannan alueella 190–240 yksilöä.

Edellä tarkoitettujen Luonnonvarakeskuksen lausunnon mukaan Suomen riistakeskus Pohjanmaan toiminta-alueella oli 100–120 vuotta vanhempaa karhua ennen metsästyskautta 2022–2023. Arvioitu pentutuotto vuonna 2022 oli samaisella alueella 30 yksilöä.

Suomen 2019 EU:n komissiolle toimittamassa kansallisessa luontodirektiivin 17 artiklan mukaisessa lajiarvioinnissa 2013–2018 karhu arvioitiin levinneisyytensä ja populaatiokoon perusteella olevan suotuisan suojelun tasolla Suomessa. Myös edellisessä arvioinnissa ajanjaksolla 2007–2012 karhu oli suotuisalla suojelun tasolla. Karhu ei ole myöskään uhanalainen laji Suomessa ns. punaisen kirjan IUCN-luokittelun mukaisesti (Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019).

Lisäksi on huomioitava, että poronhoitoalueen ulkopuolisen alueen verotusprosentti olisi koko asetuksen salliman saalismäärän toteutuessa 13,2 % (276 yksilöä). Käytännössä poikkeusluvista on jäänyt joka pyyntikausi osa käyttämättä, joten verotusprosentti jää todennäköisesti edellä mainittua arvoa (13,2 %) alhaisemmaksi. Luonnonvarakeskus on mallintanut tieteellisesti kestäväen verotuksen tason, jonka mukaan tunnettu kuolleisuus, jolla karhukanta pysyisi tulevina vuosina nykyisen suuruisena poronhoitoalueen ulkopuolella, on 14 %. Karhukannan mallintamisen tekninen kuvaus on raportoitu julkaisussa: Karhukanta Suomessa 2021, Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 32/2022.

Lisäksi on huomioitava, että sallittu pyynti ei koske vuotta nuorempaa karhun pentua eikä karhunaarasta, jota tällainen pentu seuraa.

Tämän poikkeuslupapäätöksen suotuisan suojelun tason tarkastelussa perusteena ovat hakemusalueen ja koko Suomen karhukannasta käytettävissä olevat Luonnonvarakeskuksen antamat tiedot, Suomen riistakeskuksen hakemuksen käsittelyn yhteydessä selvittämät tiedot ja Luonnonvarakeskuksen poronhoitoalueen ulkopuolista Suomea koskeva mallinnus karhun verotustasoista, joita on verrattu maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa vahvistettuun sallittavaksi tapettujen yksilöiden enimmäismäärään. Suomen riistakeskus katsoo, että tämän päätöksen ja muiden samanaikaisesti muille alueille tehtyjen päätösten mukaisella poikkeamisella ei haitata lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä tarkasteltavalla luonnonmaantieteellisellä alueella (ns. boreaalinen eliömaantieteellinen vyöhyke), mikä on se maantieteellinen taso, jolla näiden päätösten vaikutusta suotuisan suojelun tasoon arvioidaan karhun osalta.

Tässä yhteydessä Suomen riistakeskus toteaa myös, että Unionin tuomioistuin on yhdistetyissä asioissa C-473/19 ja C-474/19 antanut ennakkoratkaisun asiassa Föreningen Skydda Skogen (C 473/19), Naturskyddsföreningen i Härryda ja Göteborgs Ornitologiska Förening (C 474/19) vastaan Länsstyrelsen i Västra Götalands län, B.A.B. (C 473/19) ja U.T.B. (C 474/19), joka koskee muun ohella luontodirektiivin 12 artiklan 1 kohdan tulkintaa. Unionin tuomioistuin on tässä tuomiossa todennut, että luontodirektiivin tavoitteena on edistää luonnon monimuotoisuuden säilymistä suojelemalla luontotyyppejä ja luonnonvaraista eläimistöä ja kasvistoa jäsenvaltioiden Euroopassa olevalla alueella. Lisäksi luontodirektiivin 2 artiklan 2 kohdan mukaan tätä varten toteutetuilla toimenpiteillä pyritään ”varmistamaan yhteisön tärkeänä pitämien luontotyyppien ja luonnonvaraisen eläin- ja kasvilajien suotuisan suojelun tason säilyttäminen tai sen ennalleen saattaminen”. Mainituista tavoitteista seuraa, että luontodirektiivin suotuisan suojelun tason saavuttaneita lajeja on suojeltava kaikelta tämän tason heikentämiseltä, koska luontodirektiivin tarkoituksena on myös suotuisan suojelun tason ”säilyttäminen” (kohdat 64–65). Tähän liittyen Suomen riistakeskus on varmistanut tätä ja muita

yhdessä tehtyjä päätöksiä ratkaistaessa, että karhun suotuisan suojelun taso ei heikenny epäsuotuisaksi, koska sallittu pyynti tapahtuu kestävän käytön periaatteiden mukaisesti adaptiivisena kannanhallintana lajin suotuisan suojelun tason säilyttäen.

Suomen riistakeskus katsoo edellä esitetyn ja parhaan käytössä olevan tieteellisen tiedon perusteella, että asetuksella sallittu pyynti asetetun ylärajan puitteissa ja tehdyillä tapauskohtaisilla poikkeuslupapäätöksillä ajallisesti sekä määrällisesti ja alueellisesti rajoitetusti tapahtuvana pyyntinä ei vaaranna poikkeamisen kohteena olevan karhun suotuisaa suojelun tasoa. Edellä mainittuihin tietoihin perustuvassa harkinnassa on otettu myös huomioon se, ettei pyynnistä aiheudu merkittävän kielteisen vaikutuksen vaaraa kyseessä olevien populaatioiden rakenteelle (ks. EU:n tuomioistuimen ennakkoratkaisu, C-674/17).

Rajattu alue

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 1 momentin mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetyt poikkeuslupan myöntämisedellytykset täyttyvät. Lisäksi metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 3 momentin mukaan metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaisia poikkeuslupia tulee myöntää vain lajin vahvalla esiintymisalueella tapahtuvaan metsästykseseen. Suomen riistakeskus katsoo Luonnonvarakeskuksen karhukannasta antamien tietojen perusteella ja muutoin saatujen tietojen perusteella, että poikkeuslupa voidaan myöntää haetulle alueelle.

Poikkeuslupa-aika

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettu poikkeuslupa voidaan myöntää karhun, lukuun ottamatta vuotta nuorempaa karhun pentua sekä karhunaarasta, jota tällainen pentu seuraa, pyydystämiseksi tai tappamiseksi elokuun 20 päivästä lokakuun 31 päivään. Näin ollen poikkeuslupa on myönnetty edellä tarkoitettulle ajanjaksolle.

Sallitun pyynnin määrä sekä valikoivasti ja rajoitetusti

Suomen riistakeskuksen Pohjanmaan aluetoimistolle on tullut 6 hakemusta, joissa haetaan poikkeuslupaa 12 karhun metsästämiseen. Suomen riistakeskus on linjannut, että karhua koskevat kannanhoidolliset poikkeusluvut kohdennetaan alueellisten tarpeiden mukaisesti Suomen riistakeskuksen aluetoimistojen toiminta-alueita keskenään vertaillen. Tästä syystä eräissä päätöksissä, kuten tässä päätöksessä poikkeuslupan nojalla metsästettävien karhujen määrää on jouduttu rajaamaan haetusta.

Suomen riistakeskus katsoo Luonnonvarakeskuksen karhukannasta antamien tietojen perusteella, että päätöksen nojalla voidaan pyytää päätöskohdan mukainen eläinmäärä hakemusalueella. Lisäksi on huomioitava, että sallittu pyynti ei koske vuotta nuorempaa karhun pentua eikä karhunaarasta, jota tällainen pentu seuraa. Näin ollen pyynti tapahtuu myös valikoivasti ja rajoitetusti. Suomen riistakeskus katsoo, alueen

karhukannan kehitykseen sekä aikaisempien vuosien saaliiseen peilaten, että myönnetyllä poikkeusluvalla voidaan saavuttaa ne päämäärät, joita poikkeusluvalla tavoitellaan.

Tarkoin valvotuissa oloissa

Pyynnissä on noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä sekä tämän päätöksen ehdoissa määrätään. Pyynti tapahtuu näin ollen myös tarkoin valvotuissa oloissa.

Loppuyhteenveto

Hakijalle myönnetään metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettu poikkeuslupa karhun tappamiseen päätöskohdan mukaisesti, koska muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole. Kyseisen määrän tappaminen ei haittaa myöskään suotuisan suojelutason säilyttämistä tarkasteltavalla luonnonmaantieteellisellä alueella (ns. boreaalinen eliömaantieteellinen vyöhyke), mikä on se maantieteellinen taso, jolla suotuisan suojelun tasoa arvioidaan karhun osalta. Harkinnassa on otettu myös huomioon se, ettei pyynnistä aiheudu merkittävän kielteisen vaikutuksen vaaraa kyseessä olevan alueellisen populaation rakenteelle (ks. EU:n tuomioistuimen ennakkoratkaisu, C-674/17). Ajallisesti ja määrällisesti rajattu poikkeuslupa on myönnetty vain karhun vahvalla esiintymisalueella tapahtuvaan pyyntiin valikoivasti ja rajoitetusti. Mahdollistettu pyynti toteuttaa karhukannan hoitosuunnitelman toimenpiteiden toteuttamista. Pyynnissä on noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä sekä tämän päätöksen ehdoissa määrätään. Pyynti tapahtuu näin ollen myös tarkoin valvotuissa oloissa.

Edellä mainituilla perusteilla ja ottaen huomioon oikeusohjeissa mainitut säännökset Suomen riistakeskus on tehnyt päätöskohdasta ilmenevän päätöksen.

Päätöksen täytäntöönpano

Tämä Suomen riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön Päätös - kohdassa mainitun ajanjakson alusta lukien muutoksenhausta huolimatta riistahallintolain (158/2011) 31 §:n 2 momentin nojalla. Muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

Oikeusohjeet

Päätöstä tehtäessä on sovellettu seuraavia oikeusohjeita: metsästyslain (615/1993) 30 §, 37 §:n 3 momentti, 41 §:n 1, 4 ja 5 momentti, 41 a §:n 1 ja 3 momentti ja 90 §, riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 4 momentti ja 31 §:n 2 momentti, metsästysasetuksen (666/1993) 23 §, metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentin 2 kohta, 4 §:n 1 ja 3 momentti, 5 §:n 2 momentti ja 7 §:n 1 ja 3 momentti, poikkeusluvalla ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta karhun metsästyksestä metsästysvuonna 2022-2023 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (520/2022) 1-3 §, valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §, 11 a § ja 11 b §, Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2022 ja 2023 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (902/2021) 1 §:n 1 momentin 9 kohta.

Muutoksenhaku

Suomen riistakeskuksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta

alueella toimivaltaiselta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella.
Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.

Käsittelymaksun määrittämisen osalta valittaja voi vaatia valtion
maksuperustelain (150/1992) 11 b §:n nojalla oikaisua Suomen
riistakeskukselta. Oikaisuvaatimusosoitus on päätöksen liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja päätöksestä antaa:

Mikael Luoma 0294312271 mikael.luoma@riista.fi

SUOMEN RIISTAKESKUS
Julkiset hallintotehtävät

Sauli Härkönen
Julkisten hallintotehtävien päällikkö

Mikael Luoma
riistapäällikkö

Päätös on allekirjoitettu koneellisesti riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5
momentin nojalla.

Päätös hakijalle sähköisen palvelun kautta.

JAKELU

Tiedoksi:
KANNUKSEN RIISTANHOITOYHDISTYS
POHJANMAAN POLIISILAITOS
HIMANGAN RIISTANHOITOYHDISTYS
LOHTAJAN RIISTANHOITOYHDISTYS
TOHOLAMMIN RIISTANHOITOYHDISTYS
KÄLVIÄN-ULLAVAN RIISTANHOITOYHDISTYS
LESTIJÄRVEN RIISTANHOITOYHDISTYS
LÄNSI-SUOMEN MERIVARTIOSTO
METSÄHALLITUS
SUOMEN LUONNONSUOJELULIITTO POHJANMAAN PIIRI
LUONNONSUOJELUYHDISTYS TAPIOLA-POHJANMAA RY
LUONNONVARAKESKUS

MAKSU

Käsittelymaksu 200.00 EUR

LIITTEET

LIITE 1: Pyyntialuekartta
LIITE 2: Ohjeistus karhun lihan ja osien myyntiin sekä karhunruhojen
käsittelyyn
LIITE 3: Riistakeskuksen ohje saadun saaliin todistuksesta
LIITE 4: CITES-ohje
LIITE 5: EU-myyntitodistushakemus
LIITE 6: LUKE:n ohje näytteiden otosta
LIITE 7: SYKE:n ohjekirje

VALITUSOSOITUS

(Riistahallintolaki 31.1 §)

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite).

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.
- asiamiehen valtakirja, jollei oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa toisin säädetä

Valituksen tekeminen ja valitusajankohda

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusajan laskeminen alkaa tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä.

Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä, sen katsotaan annetun tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene
- jos päätös on annettu tiedoksi sähköisenä viestinä, sen katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä
- jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta
- jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta
- jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa toimivaltaiselle hallintotuomioistuimelle. Valituksen voi toimittaa hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, lähetin tai asiamiehen välityksellä. Valituksen voi toimittaa myös postitse, sähköpostitse tai telekopiona hallinto-oikeuden kirjaamoon, tai sähköisen asiointipalvelun kautta (<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>). Valitusasiakirjojen on oltava perillä hallinto-oikeudessa valitusajan viimeisenä päivänä klo 16.15 mennessä. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusajankohda jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän viraston aukioloajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Hallinto-oikeuden päätöksistä peritään oikeudenkäyntimaksu tuomioistuinmaksulain (1455/2015) mukaisesti. Oikeudenkäyntimaksua ei peritä, jos hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi.

Hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite: Vaasan hallinto-oikeus, PL 204, 65101 Vaasa
 Käyntiosoite: Vaasan hallinto-oikeus, Korsholmanpuistikko 43, 4. krs., Vaasa
 Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
 Puhelin: 029 56 42780 Faksi: 029 56 42760

OIKAISUVAATIMUSOSOITUS

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n sekä Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2020 ja 2021 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1319/2019) 1 §:n perusteella määrätyn maksun määrittämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen valtion maksuperustelain 11 b §:n nojalla oikaisua. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti.

Oikaisuvaatimuksen sisältö

Oikaisuvaatimuksessa, joka osoitetaan Suomen riistakeskukselle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- vaatimuksen tekijän nimi ja tarvittavat yhteystiedot (postiosoite ja puhelinnumero tai sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset voidaan toimittaa)
- päätös, johon haetaan oikaisua, sekä se, millaista oikaisua vaaditaan ja millä perusteilla sitä vaaditaan.

Jos vaatimuksen tekijän puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen laatijana on joku muu henkilö, oikaisuvaatimuskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja tarvittavat yhteystiedot.

Oikaisuvaatimuskirjelmän liitteet

Oikaisuvaatimuskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon maksun periminen perustuu, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys oikaisuvaatimusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin vaatimuksen tekijä vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu Suomen riistakeskukselle
- asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Jos oikaisuvaatimusta ei ole tehty määräajassa, oikaisuvaatimus jätetään tutkimatta.

Oikaisuvaatimuskirjelmän toimittaminen

Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa Suomen riistakeskukselle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Suomen riistakeskukselle ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, jotta vaatimus voidaan tutkia. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, määräaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän.

Käsittelymaksu

Oikaisuvaatimukseen annettava päätös on maksuton.

Yhteystiedot

Suomen riistakeskuksen yhteystiedot löytyvät päätöksen etusivulta.